

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Åklagare

Kammaråklagare Anette Lind
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Eskilstuna

Målsägande

1. Jenny Fagerlönn
c/o Patel
Skarpbrunnsvägen 57 Lgh 1202
145 64 Norsborg

Företrädd av åklagaren

2. Chatarina Gustafsson
Ringvägen 17 Lgh 1103
645 51 Strängnäs

Målsägandebitråde:
Advokat Heli Lundström
Advokatbyrån Omnia AB
Storgatan 1, 3 tr
151 72 Södertälje

3. Emma Sölvsjö
Finningevägen 45 A Lgh 1102
645 40 Strängnäs

Målsägandebitråde:
Advokat Heli Lundström
Advokatbyrån Omnia AB
Storgatan 1, 3 tr
151 72 Södertälje

Tilltalad

Emrah Sahinbas, 850620-5056
Flodins väg 14
645 50 Strängnäs

Offentlig försvarare:
Advokat Stefan Häge
Kriström Advokatbyrå KB
Box 7184
103 88 Stockholm

DOMSLUT

Begångna brott

1. Misshandel

2. Ofredande

3. Försök till våldtäkt

Lagrum

3 kap 5 § brottsbalken

4 kap 7 § brottsbalken

6 kap 1 § 1 st och 15 § samt 23 kap 1 §
brottsbalken

Påföljd m.m.

Fängelse 1 år 7 månader

Skadestånd

1. Emrah Sahinbas ska utge skadestånd till Chatarina Gustafsson med 45.000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 24 mars 2012 till dess betalning sker.
2. Emrah Sahinbas ska utge skadestånd till Emma Sölvsjö med 13.000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) på 5000 kr från den 27 juni 2012 samt på 8000 kr från den 7 december 2012, allt till dess betalning sker.
3. Jenny Fagerlönns skadeståndsyrkande ogillas.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Stefan Häge tillerkänns ersättning av allmänna medel med 110.051 kr. Av beloppet avser 67.801 kr arbete, 17.670 kr tidspillan, 3.001 kr utlägg och 21.579 kr mervärdesskatt.
 2. Heli Lundström tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 47.273 kr. Av beloppet avser 34.776 kr arbete, 2.850 kr tidspillan, 192 kr utlägg och 9.455 kr mervärdesskatt.
 3. Kostnaderna för målsägandebiträde och försvare ska stanna på staten.
-

YRKANDEN M M

Åklagarens yrkanden, se bilaga 1. Åklagaren har i åtalspunkten 3 gjort följande ändringar och tillägg. Platsen för gärningen är på Katarinavägen och vid Slussen. Utöver smärta har Emma Sölvsjö tillfogats svullnader, inte rodnader.

Chatarina Gustafsson har biträtt åtalet under åtalspunkten 1 och Emma Sölvsjö har biträtt åtalet avseende henne under åtalspunkterna 2 och 3.

Chatarina Gustafsson har i anslutning till åtalspunkten 1 yrkat skadestånd med 45.000 kr, varav 40.000 kr avser kränkning och 5.000 kr sveda och värk avseende psykiskt lidande, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 24 mars 2012.

Emma Sölvsjö har i anslutning till åtalspunkten 2 yrkat skadestånd med 5.000 kr, avseende kränkning, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 27 juni 2012.

Emma Sölvsjö har i anslutning till åtalspunkten 3 yrkat skadestånd med 8.000 kr, avseende kränkning, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 7 december 2012.

Jenny Fagerlön har i anslutning till åtalspunkten 3 yrkat skadestånd med 5.000 kr, avseende kränkning, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 7 december 2012.

Frihetsberövande

Emrah Sahinbas anhölls den 8 december 2012, häktades dagen efter och frigavs den 11 december 2012. Han anhölls på nytt den 27 december 2012 och häktades dagen efter. Häktningsbeslutet upphävdes den 23 januari 2013.

DOMSKÄL

Åtalspunkten 1 (försök till våldtäkt den 24 mars 2012)

Emrah Sahinbas har angivit följande inställning till åtalet. Han vidgår att han haft visst sexuellt umgänge med Chatarina Gustafsson. Det har skett i samförstånd. Han har inte med våld betvingat Chatarina Gustafsson till detta. Han bestrider därför ansvar för brott.

Utredningen består av uppgifter som Chatarina Gustafsson och Emrah Sahinbas har lämnat samt av vittnesförhör med Hannu Gustafsson, som varit gift med Chatarina Gustafsson och som har barn tillsammans med henne, Meri Andersson, som är syster till Chatarina Gustafsson, polismannen Ulrika Fagerlind, som hade kontakt med Chatarina Gustafsson, Savas Püsküllü, som är kamrat med Emrah Sahinbas, och Patrik Thuresson, som var arbetskamrat med Chatarina Gustafsson.

Vidare har lagts fram den utredning som åberopats i ansökan om stämning samt Emrah Sahinbas' pass avseende tidpunkt för en resa till Turkiet, och Emma Sölvsjös anteckningar om tidpunkter för Emrah Sahinbas' umgänge med sina barn.

Av utredningen framgår till en början följande.

Chatarina Gustafsson besökte restaurangen Tokmunken tillsammans med två arbetskamrater, varav den ene var Patrik Thuresson. Emrah Sahinbas besökte också Tokmunken som gäst. Savas Püsküllü arbetade i baren på Tokmunken.

Lördagen den 24 mars 2012 kl 03.15 upptog polismyndigheten i Södermanlands län en anmälan om försök till våldtäkt som skulle ha ägt rum på Norra Strandvägen i Strängnäs under tid till och med den 24 mars 2012 kl 02.25. I anmälan upptogs Chatarina Gustafsson som målsägande.

Om vad som i övrigt förekommit har följande uppgifter lämnats.

Chatarina Gustafsson har uppgett följande.

Hon var ute med två jobbkompisar på Tokmunken i Strängnäs, det var Patrik Thuresson och Jonny. De var först hemma hos Jonny och förfestade och de kom till Tokmunken kanske runt kl 23.00-23.30, hon kan inte säga exakt vilken tid, men det brukar vara däromkring.

Tokmunken har två våningar. På övervåningen finns det en liten bar där man kan sitta och ta det lugnt och prata och ta någon öl. På nedervåningen finns det också en bar, men där är det mer dansgolv. Hon brukar bara vara på nedervåningen där hon brukar stå och dansa, hon brukar aldrig hålla till där uppe.

Hon kände senare under kvällen att hon började känna sig för berusad och trött och ville gå hem. Hon hade inte druckit så mycket under kvällen, hon tål inte så mycket och hon hade varit förkyld samma vecka. Hon drack några starköl hemma hos Jonny och kanske någon öl ute, men det räcker för henne. Hon drack bara öl, hon dricker inte sprit.

Hon och Patrik hämtade jackorna, det var vid stängningsdags, och gick ut. Hon hade inte tagit ut jackan någon gång under kvällen.

Hon kände att hon bara ville gå hem, hon orkade inte ens vänta på en taxi, hon skulle till Tosteröbron, hon bodde på andra sidan. Patrik frågade om han skulle följa henne, men hon svarade nej och att hon klarade sig själv.

Hon gick Källgatan ner mot hamnen. Hon gick med ganska raska steg för det var kallt och hon var trött. Hon vinglade inte.

När hon rundade första huset vid hamnen såg hon att det kom någon emot henne. Så fort hon såg den personen kände hon direkt att det var något som inte stämde. Hon gick därför över vägen och bytte sida, men då följde han efter och sneddade över vägen mot henne.

Hon gick på Norra Strandvägen och mötte honom någonstans i början. Han kom mot henne och tog tag i hennes axlar. Hon har för sig att han sade något till henne innan, så fort han mötte henne, men hon kommer inte ihåg vad.

Han tog tag i hennes axlar och började trycka ner henne. Hon började ropa och sade att hennes pojkvän skulle komma och möta henne, och hon ropade på Hannu, men han verkade inte bry sig utan han fortsatte att trycka ner henne och drog ner henne på backen. Hon kände redan då att hon inte hade en chans. Han drog ner hennes byxor, men hon vet inte om han gjorde det när hon stod upp eller när hon låg på backen. Hennes byxor var halvvägs nere, inte helt av. Hon vet inte om han drog ner hennes trosor, det kommer hon inte ihåg.

Sedan skulle han väl försöka ha sex med henne och han trodde väl att han var inne i henne, men det var han inte för hon knep, pressade ihop sina lår jättehårt och hon var bara tacksam över att han inte var i henne.

Hon försökte prata med honom och frågade om han kanske hade någon flickvän, och han svarade att han hade flickvän. Då sade hon något som ”tänk på henne, tänk på din tjej”, och hon frågade om han hade barn. Han sade ingenting om barn, men han sade ”det är henne jag tänker på, förlåt, men jag är bara så jävla kåt”. Det är det som hon kommer ihåg starkt. Hon kommer inte ihåg vad hon sedan sade, men hon försökte prata en del och hoppades bara att han inte skulle göra henne mer illa, hon tänkte att hon hade barn och att hon bara ville komma hem.

Hon låg inte på något hårt underlag utan hon låg på gräset. Det var barmark. Hon låg och blundade men tittade ibland. Han kysste henne inte. Hon låg på rygg, raklång, och han låg på henne och ”juckade” mot henne, men hon vet inte var han hade sitt huvud, han hade inte sitt ansikte framför hennes ansikte.

Efter ett tag slutade han och bara ställde sig upp och gick därifrån. Hon låg kvar en liten stund, och när hon tittade såg hon honom lunka i väg.

Då ställde hon sig upp och sprang, och hon drog upp byxorna medan hon sprang och hon kissade på sig.

Hon gömde sig bakom någon husknut och ringde till Hannu och berättade vad som hade hänt. Han sade att hon inte skulle lägga på och att han skulle ta sig till henne, men hon sade att hon måste ringa sin syster också och lade på luren. Sedan skyndade hon sig hem. Hon varvade mellan att springa och gå och hon pratade med både sin syster och Hannu i telefon.

När hon hade kommit till parkeringen sade hennes syster till henne att lägga på och att hon skulle ringa polisen. Hon ringde då polisen, som sade åt henne att gå in och inte ta av sig kläderna och att de skulle komma snart. Hon gick då in och lade sig direkt i sängen med sina kläder och somnade. Hon bytte inte kläder trots att hon hade kissat på sig, dock hängde hon sin jacka på en barnvagn som hon hade i hallen. Sedan kom Hannu och hon gick upp och öppnade åt honom. Hon var väldigt berusad. Polisen kom strax efter och de pratade med Hannu en stund i soffan. Hon vet inte exakt hur men sedan satt de i polisbilen. De åkte till hamnen där det hade hänt och där fanns polishundar. Sedan åkte de till sjukhuset. Där fick hon sitta med sjuksköterskor som pratade med henne och fotograferade.

Hon kommer inte ihåg om hon träffade någon annan än jobbkompisarna inne på Tokmunken. De brukar hålla ihop när de går ut och står oftast och dansar och har

trevligt. Eftersom det är lilla Strängnäs känner man alltid någon som man kanske stannar och pratar med, men hon kommer inte ihåg om hon träffade någon annan kompis och pratade med den kvällen. Hon träffade inte någon kille inne på Tokmunken, inte vad hon kan komma ihåg.

Hon röker inte själv och hon tror inte att hon var med någon ute och rökte den kvällen. Annars brukar hon vara ute med en tjejkompis som röker, men inte den kvällen.

Hon hade inte sexuellt umgänge med någon inne på Tokmunken eller utanför. Det är hon helt säker på.

Hon känner vid huvudförhandlingen igen Emrah Sahinbas, men hon kan inte säga att det är från den kvällen. Hon har inte någon gång tidigare träffat Emrah Sahinbas och haft sexuellt umgänge med honom. Hon kände inte till Emrah Sahinbas' namn innan den kvällen, utan det är genom polisrapporten.

Det enda hon kommer ihåg starkt efteråt är att han hade mössa på sig, hon kommer ihåg att hans hår stack ut under mössan.

Han hade byxor, men hon kommer idag inte ihåg vad han hade för byxor. Hon vet inte om han hade byxorna på sig när han låg på henne. Han hade sitt könsorgan framme och mot henne, men hon vet inte om han hade dragit ner byxorna eller gylfen. Hon kände hans könsorgan, hon kände att han var hård och att han var mellan henne ben. Det var hud mot hud.

Hon vet inte hur länge han låg på henne, hon tyckte att allt gick så väldigt fort. Hon visste inte ens om han fick utlösning eller inte för han slutade så tvärt. Det kändes som att han bara lade av och sedan bara ställde sig upp och gick iväg som om ingenting hade hänt.

Hon vågade inte göra något fysiskt för att få bort honom. Hon var bara tacksam att han inte var i henne. Hon var rädd för att hon skulle bli misshandlad. Hon tänkte bara att hon ville överleva eftersom hon har barn.

Hon vet inte om han gjorde något mer än tryckte ner henne med sina händer. Hon har för sig att han bara tryckte ner henne på hennes axlar tills hon låg på backen. Han gjorde inte något mer fysiskt mot henne när de låg på marken.

Hon tänkte på att han var utländsk, han hade mössa, hon tänkte chilinare, sedan tänkte hon att han var kort och kändes litet småmullig.

Hon kommer inte ihåg hur han pratade, men hon tyckte inte att han bröt, det är ingenting som hon kommer ihåg. Det kanske var mest hon som pratade, han sade kanske mest korta ord.

Hon fick en känsla av att han var kall, antingen känslokall eller hög av något slag, han kändes avtrubbad, hög, påverkad av droger.

Efter händelsen hade hon rivsår på skinkan, och hon hade inte sett något rivsår på skinkan innan. Hon hade också blåmärke på armen. Hon vet inte var skadorna kommer ifrån. Hon blev inte slängd i backen utan hon blev nertryckt. Hon tänkte på att det kändes mjukt och att hon låg som i en lutning, inte helt rak.

Det är inte särskilt långt från Tokmunken till platsen där hon blev överfallen, det tar inte många minuter att gå dit, det kan ta fem minuter. Hem till henne från Tokmunken tar det kanske 20 minuter i rask takt.

När hon var på krogen och det var dags att gå hem kände hon att hon började bli för berusad, men hon var inte för berusad just då, man brukar känna att det börjar bli

för mycket, att man bara vill hem och lägga sig och sova av sig ruset. När hon sedan väl gick hem var hon berusad, men när allting detta hände kändes det som att det blev värre. Hon vet inte om det var på grund av chocken. Det hände någonting för hon var helt borta, hon var mer berusad när hon kom hem. Hon spydde i bilen, men hon vet inte om det var på grund av berusning eller chock eller blandat. Hon spydde någon gång hemma också, när Hannu hade kommit dit.

Hon har mycket minnesluckor när de åkte till sjukhuset men hon kommer ihåg att hon tyckte det var så pinsamt och hon skämdes över att hon var tvungen att sitta i bilen och spy i en påse. Hon ville att de skulle stanna, det kändes förnedrande. På sjukhuset blev hon fotograferad och fick klä av sig, sådana saker kommer hon ihåg. Hon brukar inte ha minnesluckor. Vissa saker är hon helt säker på, vissa saker är hon mindre säker på. Det som hon har svarat på vid huvudförhandlingen är hon helt säker på, vissa saker som vad han sade och vilken väg hon gick hem.

Hon kunde gå hem. Hon hade svarta vinterkängor med en liten kilklack, och hon kunde ta sig fram bra.

Hon är 160 cm lång och väger cirka 50 kg.

Direkt efter händelsen var det hemskt. Hon låste in sig i lägenheten och det kändes som att man fick tvinga sig själv för att få vardagen att gå. När man har barn har man inte så mycket val, det är bara att gå till jobbet som vanligt. Hon tänker på det ibland och kan drömma mardrömmar. Hon är mer rädd. Det hände på fredagen och på helgen ville hon inte prata med någon utan låste in sig, hon ville bara vara själv. På måndagen kände hon att det var lika bra att ta tag i vardagen och gå till jobbet, det blir inte bättre av att ligga hemma och gräva ner sig. Hon skulle ha sin son den veckan. Hon gick och jobbade på måndagen. Hon var inte så pigg den veckan, men hon förklarade för sin chef vad som hade hänt, och hon försökte så gott hon kunde.

Hon var hos någon som hon tror var kurator. Hon pratade också mycket med sin syster varje dag och Hannu ställde också upp och hjälpte till mycket, och det kändes som ett bättre stöd av dem än av kuratorn.

Hon har haft mardrömmar till och från. Mest drömmer hon om att någon ska bryta sig in i lägenheten eller om överfall och att något ska hända med hennes son, inte så mycket att något händer med henne. Hon har inte haft sådana drömmar tidigare utan det är något som har kommit efter händelsen.

Efter händelsen har hon blivit mer försiktig. Hon skulle inte gå ut själv när det är mörkt. Hon känner sig osäkrare och är rädd. Hon kollar en extra gång om dörren verkligen är låst. Förhoppningsvis kommer det inte dras upp igen så att man har chans att släppa det. Det är jobbigt att dra upp det och prata om det. Det var för över ett år sedan.

Hon vet att händelsen inträffade i början av Norra Strandvägen, för hon sprang en bra bit och gömde sig sedan bakom en husknut. Hon vet inte vad gatan heter men det är väl första huset närmast Tosteröbron.

Uppgiften i det första polisförhören, att mannen skulle ha stått på Tosteröbron, stämmer inte, de måste ha missuppfattat henne, hon var för berusad, hon har också reagerat på att det stod fel när hon läste det.

När det andra förhören hölls hade hon knappt hunnit sova någonting, hon var hemma kl 8 från sjukhuset, och hon hade knappt hunnit nyktra till. Hon har nästan ingen aning om vad hon sade i det förhören. Hon mådde riktigt dåligt och hon var bakis, hon hade väl inte nyktrat till ordentligt.

Emrah Sahinbas har uppgett följande.

Han har haft frivilligt sexuellt umgänge med Chatarina Gustafsson.

Han var också på Tokmunken den kvällen. Den 13-20 mars 2012 var han i Turkiet med sin son. Han gick på Tokmunken på fredagen efter att han hade kommit hem från Turkiet. Han gissar att klockan var cirka 22.20 eller nära 23-tiden när han kom dit.

En vän som heter Savas Püsküllü jobbade i baren på övervåningen. Han beställde en öl och började dricka. Samtidigt småpratade han med Savas om hur dagen hade varit och att det var väldigt kallt. Han fortsatte och beställde nya öl hela tiden utan att göra uppehåll.

Det blev ganska fullt med folk i baren och han gick ner för att ta en tur på nedervåningen. Där hälsade han på Daniel och Elisabeth och ett par människor till som han kände igen till utseendet. Strax efter gick han upp igen till baren på övervåningen och beställde ytterligare en öl.

Därefter mötte han Chatarina Gustafsson. Hon stod en liten bit ifrån baren, avståndet mellan dem var kanske en - en och en halv meter, och de tittade på varandra. Han såg att hon lyfte upp sitt glas mot honom som om de skålade. När hon hade gjort tecknet för skål hade han kommit litet närmare henne. Hon frågade då vad han hette och varifrån han kom. Eftersom musiken var på och det var mycket folk i baren talade hon med en litet högre ton, så att han skulle kunna höra vad hon sade. Just då kom det människor fram till baren för att beställa, varför han flyttade på sig litet åt sidan, inte mot Chatarina Gustafsson utan åt motsatt håll.

Han gick sedan ut för att röka. Han hade placerat sin jacka på någon galge, och på sig hade han en långärmad t-shirt med grå färg. Han tänkte ”jag har ju nu druckit litet alkohol så jag kommer inte frysa så jag går ut”.

Han hade sin bil parkerad på Källgatan bredvid Handelsbanken, och i bilen hade han ytterligare ett paket cigaretter. När han kom fram till bilen öppnade han bilen och tog sitt cigarettpaket och stängde sedan dörren. Därefter tände han en cigarett.

Efter två – tre bloss mötte han Chatarina Gustafsson. Precis när han stängde bildörren och vände sig hade hon kommit fram. Hon sade hej till honom som om hon kände igen honom, varför han tänkte ”aha, hon kommer ihåg mig från baren”.

Hon tog honom under armen och sade ”vill du bli mitt sällskap” eller ”vill du vara i sällskap med mig”. Han tänkte inte särskilt mycket, han hade också druckit en hel del alkohol, men inte i den grad så att han skulle tappa kontrollen.

Hon tittade på honom och kom nära honom och kysste honom, och han tänkte att hon gillade honom. Sedan frågade hon om han hade någon flickvän, och han svarade att han hade haft en flickvän men att det var slut mellan dem.

Sedan börjar de gå neråt i riktning mot havet men inte särskilt långt. Därefter kom han närmare henne i syfte att kyssa henne. Hon gjorde inget motstånd utan hon kom också närmare honom, hon ville också kyssa honom. Hon puttade inte bort honom och hon sade inte något. Sedan kysste de varandra, läpp mot läpp, och det fortsatte så.

Med båda sina händer greppade hon hans midja, och den ena handen tog hon ner mot hans könsorgan och därefter kom hennes hand mot hans dragkedja. Hon ville dra ner hans dragkedja. Under tiden smekte han henne, hans händer var på hennes skinkor, höft och lår. På det sättet fortsatte de i 10-15 sekunder.

Hon drog ner hans dragkedja och lekte litet grand med hans könsorgan. Då knäppte han upp knapparna på hennes byxor. Med ena handen höll hon i hans penis och med den andra handen drog hon ner sina byxor, och han hjälpte henne med sin hand också. Sedan släppte hon taget om honom och med båda händerna drog hon ner sina byxor själv. Det gick fort. Sedan kramade han om henne igen och de hånglade igen.

De tappade då balansen och föll ner, och han försökte slänga sig åt sidan för att inte ramla på henne. När de sedan befann sig liggande på marken fortsatte de att kyssa varandra. Då hade han fått erektion, hans könsorgan hade rest sig. När de var bredvid varandra på marken kysstes de litet grand och hon höll hans snopp i sin hand. Hans ena arm låg under henne, men han var inte precis på henne utan de var bredvid varandra. Han smekte hennes hår samtidigt som de kysstes. När han då smekte henne tog han själv i sin penis och samtidigt hade hon också sin hand där. Då hade han redan fått utlösning.

Efter att han hade fått utlösning reste han sig upp. Sedan tog han tag i hennes händer och hjälpte henne att komma upp. Hon drog då upp sina byxor. Han skrattade och sade till henne ”ska du kunna gå hem på det här sättet, följ med mig till baren”. Hon svarade ”jag går själv”. Han sade till henne ”men ta taxi”, ”i det här tillståndet kan du ramla någonstans, du ska inte gå på det här sättet”. Hon svarade ”jag klarar av att gå”. Om han inte kommer ihåg fel sade han till henne att han bostadsadress var Flodinsvägen 14. Han sade till henne ”jag bor där, om du vill komma dit är det där jag bor”. Därefter gick Chatarina Gustafsson i riktning mot sjön, och han tog fram och rökte en cigarett. Han tittade några sekunder mot hennes håll och såg att hon klarade av att gå själv.

Han återvände sedan till baren och beställde en vodka med red bull av Savas. Baren hade inte stängt utan det fanns människor runt omkring baren.

Han tänkte för sig själv ”vad gjorde vi mitt på vägen”. Han hade tänkt berätta för Savas vad som hade hänt, men denne hade mycket att göra i baren.

Klockan 02.00 stängdes musiken av. Alla gick ut och sist gick han ut. Det var väldigt kallt ute. Sedan väntade han 5 - 10 minuter, kanske litet längre, kanske 15 minuter. Sedan kom Savas och körde honom hem.

Det tog 30 - 45 minuter för folk att ta sina jackor och tömma klubben. Under den tiden var han vid baren. Sedan frågade han Savas om denne kunde köra honom hem eftersom det var väldigt kallt ute. Savas svarade att han kunde köra honom hem men att han fick vänta litet eftersom han måste räkna kassan och folk skulle gå ut. Folk var kvar 30-45 minuter, och han var kvar i ytterligare 10-15 minuter. Därefter gick han ut och väntade på Savas precis utanför Tokmunken, precis framför porten, och där rökte han en cigarett.

Han kan inte uppge exakt tidpunkt för när han gick ut för att röka, men med tanke på att han beställde en vodka med redbull när han kom tillbaka, var klockan kanske 01.00 - 01.10. Uppskattningsvis var han ute från Tokmunken 20-25 minuter, och baren serverar inte efter kl 02.00. Baren var öppen när han kom tillbaka.

Efter att han hade fått utlösning kände han sig litet dålig eftersom de befann sig vid hörnet av vägen och det var bilar och människor som passerade. Det var där Handelsbanken ligger, och som han minns det såg han billjus och det var några bilar som passerade under tiden.

Under den tid som han var ute och rökte skulle han inte hinna komma till den plats där Chatarina Gustafsson påstår att det hänt, såvida han inte hade en helikopter. Han kan inte röra sig så fort på grund av att han lider av reumatisk sjukdom.

Han ägde inte någon mössa vid tiden för händelsen, och han brukade inte låna någons mössa för att ha på sig när han gick ut.

Han antar att han måste ha sett Chatarina Gustafsson tidigare. Hennes ansikte inte är främmande för honom, och Strängnäs är ett litet samhälle. Han minns inte att han skulle ha bjudit Chatarina Gustafsson på öl inne på Tokmunken, inte heller att han skulle ha dansat med henne.

Hannu Gustafsson har uppgett följande.

Han och Chatarina Gustafsson har varit gifta och de har barn tillsammans. De separerade för cirka 3 år sedan. De hade då varit tillsammans i cirka 12 år.

Han hade varit på krogen i Eskilstuna och satt utanför krogen och väntade på sin bror när Chatarina ringde. Det var någon gång mellan kl 02.10 och 02.30, krogen hade precis stängt och den stänger kl 02.00. Han gick precis när den stängde.

Chatarina var upprörd och han frågade vad det var, men hon grät mest. Han hörde att det hade hänt något för eftersom känner henne. Han kommer inte ihåg exakt, men det han kommer ihåg är att hon sade ”idioten trodde han var i mig, det är jag glad för”. Då fattade han vad som hade hänt och tog en taxi och åkte till henne. Sedan kom polisen strax efter.

Hon berättade att hon befann sig på Strandvägen när hon ringde. Han frågade var hon var och om han skulle komma, och hon svarade att hon var vid en tvärgata där det finns ett hus med en neonskylt som det står 24 på. Hon stod bakom det huset, hon hade precis sprungit ifrån honom och ställt sig där och ringt till honom. Huset med neonskylten finns närmre Tosteröbron.

Han vet inte hur länge de pratade då, fem minuter kanske. Han ville vara kvar i telefon hela vägen hem, men hon ville ringa sin syster. Han satt i taxin när de avslutade samtalet.

Han försökte ringa igen, men han fick inte tag på henne. Han ringde då till hennes syster, som sade att Chatarina var hemma.

Han tog sig hem till Chatarina. Han vet inte var hon var när han kom, men hon kom och öppnade dörren åt honom. Hon var då helt förstörd, hon grät och var chockad, ledsen. Hon var berusad. Polisen kom efter honom.

Han har pratat med Chatarina efter händelsen. Hon har varit rädd och osäker och rädd för deras barns och hans säkerhet. Hon har ringt och gråtit och haft mardrömmar. Han har ofta frågat hur hon mår, och många gånger svarar hon att det är OK, men det hör han att det inte är.

Meri Andersson har uppgett följande.

Hon har väldigt mycket kontakt med sin syster Chatarina Gustafsson, nästan varje dag på telefon.

Vid ett tillfälle i mars vaknade hon av att Chatarina ringde mitt i natten. Det var någon gång mellan 2 och 3 på natten, hon är väldigt säker på tiden. Chatarina både grät och skrek att hon hade blivit våldtagen. Hon hade aldrig hört henne så. Det tog ett par sekunder innan hon fattade vad Chatarina sade. Hon sade till Chatarina att hon måste lägga på och ringa polisen med en gång. Hon fick säga det några gånger innan det gick in och de lade då på. Det samtalet var ganska kort, men det är svårt att bedöma om det var en minut eller fem minuter. De pratade inte om hur det hade gått till i det samtalet.

Det gick ett tag, några minuter, hon kan inte bedöma om det var 5 eller 20 minuter. Sedan ringde Chatarina igen och berättade att hon var på väg hem, att hon hade pratat med polisen och att Hannu var på väg också. Sedan sade hon att hon skulle ringa Hannu och sedan ringa tillbaka. De pratade inte om händelsen. Hon förklarade att det var en man som hade gjort det men inte mer än så. Det var först dagen efter som de pratade mer om det.

Sedan hörde hon inte av henne mer, utan det var Hannu som ringde och frågade om hon hade hört av Chatarina för han fick inte tag på henne. Hon talade då om för honom att hon hade pratat med Chatarina för några minuter sedan och att hon då hade varit på väg hem. Sedan hörde hon inget mer förrän dagen efter när Chatarina ringde henne.

Det var inte så mycket hon fick veta dagen efter. Chatarina var väldigt upprörd, ledsen och arg och hon var väldigt trött och sliten och ville mest isolera sig, vara för sig själv. Hon mådde väldigt dåligt. Hon berättade att hon hade varit på väg hem när en man hade kommit fram till henne och sagt eller antytt att hon såg bra ut, att han hade börjat bli närgången och att hon hade försökt backa iväg och försökt undvika det, men att hon sedan hade hamnat på backen. Hon berättade inte så mycket mer än så, utan mera detaljer har Chatarina berättat för henne i efterhand.

De har fortsatt ha tät kontakt. Efter händelsen har Chatarina mått förjävligt rent ut sagt. Det har väl blivit bättre med tiden, men i början var det väldigt svårt för henne att prata om det, det tog lång tid innan hon kunde prata om det ordentligt. Hon har aldrig hört Chatarina må så dåligt. Hon var deprimerad och rädd för allting och hon kunde inte ens gå till Willys och handla knappt.

Ulrika Fagerlind har uppgett följande.

Det var en fredagnatt eller lördagnatt i mars eller april. Hon arbetade kväll och skulle sluta klockan 03.00. De fick ärendet från LKC strax innan kl 03.00, att det hade skett ett våldtäktsförsök i närheten av Tosteröbron och att de skulle åka hem och träffa målsäganden på Tosterön.

Hon och hennes två manliga kollegor åkte hem till Chatarina Gustafsson och möttes av Hannu Gustafsson i lägenheten. Hennes kollegor pratade med honom. Hon blev hänvisad in till sovrummet där Chatarina Gustafsson fanns.

Chatarina Gustafsson grät, hon var förtvivlad, hon var väldigt chockad. Hon fick känslan att något allvarligt hade hänt henne.

Det tog väldigt lång tid innan Chatarina Gustafsson kunde berätta vad som hade hänt. Chatarina Gustafsson låg nedbäddad i sin säng och ville ta täcket över huvudet och ville inte vara med och ville inte prata med henne. De ville snabbt få fram information för att kunna agera polisiärt, men Chatarina Gustafsson mådde väldigt dåligt och var chockad och hon sade att hon skämdes. Det tog lång tid att lugna henne för att kunna prata med henne. Chatarina Gustafsson var berusad, och hon satt på knä och höll om henne.

Till slut berättade Chatarina Gustafsson att hon skämdes väldigt mycket och hon berättade att hon hade blivit utsatt för ett våldtäktsförsök tidigare under kvällen. Hon berättade ungefär att det var första gången hon varit ute på väldigt länge och att hon hade varit på restaurangen Tokmunken i Strängnäs med ett par kompisar. Hon tror att Chatarina Gustafsson sade att hon hade varit kvar där till restaurangen stängde. Hon hade gått hem själv till fots via Västerviken i Strängnäs och bort mot Strängnäsbron utmed vattnet.

När hon närmade sig Tosteröbron var det en man som stod på bron. Hon kunde inte riktigt säga var hon gick eller var mannen stod, men i närheten av Tosteröbron på Strängnässidan tog mannen tag i hennes armar och fick ner henne på marken och höll fast henne hårt och tryckte ner henne mot marken.

Han drog av henne byxorna och drog av henne trosorna ner till knäna. Han fortsatte att hålla fast henne och sedan lade han sig ovanpå henne. Han fick själv av sig byxor och kalsonger. Han fortsatte att hålla fast henne. Med sin penis ”körde” han flera gånger mellan låren på henne. Hon försökte knipa, hålla ihop låren allt vad hon kunde, men hon kunde inte värja sig för mannen. Det fortsatte ett tag, men Chatarina Gustafsson hade svårt att säga hur lång tid övergreppet pågick.

De hade en slags konversation och Chatarina Gustafsson försökte avleda förövaren i sitt övergrepp. Han fortsatte att ”köra” med sin penis mellan hennes lår och han fortsatte att hålla nere henne hårt mot marken. Efter en tid avslutade mannen och gick från platsen.

Chatarina Gustafsson beskrev att hon var väldigt rädd efteråt. Hon gömde sig i en gränd mellan husen och ringde till Hannu Gustafsson. Hon kommer inte ihåg om Chatarina Gustafsson berättade att han kom och körde henne hem eller om hon tog sig själv till lägenheten. Sedan kom de hem till lägenheten och träffade Chatarina Gustafsson och Hannu Gustafsson.

Efter en stund hade hon fått klart för sig att det rörde sig om våldtäktsförsök. De ville då att Chatarina Gustafsson skulle undersökas av en gynekolog.

Chatarina Gustafsson hade på sig byxor, trosor, strumpor och tröja, hon hade bara gått och lagt sig i sin säng. Chatarina Gustafsson hade inte kissat eller varit på toaletten utan gått direkt och lagt sig i sängen. De tog alla sängkläder i beslag medan hon fick ha kläderna på sig och de åkte till Mälarsjukhuset. Hon vet inte om Chatarina Gustafsson hade en jacka på sig eller om de tog den från lägenheten.

När hon talade om att de skulle åka till sjukhuset berättade Chatarina Gustafsson att när mannen överföll henne och drog av henne kläderna blev hon så rädd att hon kissade på sig.

Hon försökte få ett signalement på mannen och få en mer exakt plats för brottsplatsen och få dit en hundpatrull. På vägen till Eskilstuna åkte de med Chatarina Gustafsson och Hannu Gustafsson i bilen för att hon ska försöka minnas platsen exakt, men det gjorde hon inte. De åkte fram och tillbaka över Tosteröbron och ett stycke på Norra Strandvägen för att försöka hitta en exakt brottsplats, men Chatarina Gustafsson mindes inget mer. Chatarina Gustafsson hade det väldigt jobbigt och det var väldigt jobbigt för henne att svara på hennes frågor. De gav därför upp efter en liten stund och valde att åka till sjukhus i stället för läkarundersökning.

Medan de åkte med Chatarina Gustafsson till Eskilstuna kom en hundpatrull och sökte av området, och Chatarina Gustafsson kunde då inte berätta om någon exakt brottsplats. Det var hennes kollegor som skötte sambandet med hundföraren, hon pratade aldrig med denne. Det som Chatarina Gustafsson sade till henne förde hon vidare till sina två kollegor, vilka i sin tur pratade med hundföraren. De hade ingen exakt brottsplats.

De blev omhändertagna på en gång på sjukhuset och en gynekolog utförde undersökningen. Läkaren ställde frågor till Chatarina Gustafsson, men hon hade det väldigt jobbigt under undersökningen, det var jobbigt att svara på frågorna. Undersökningen tog lång tid. Efter hand som undersökningen skedde tog de hand om Chatarina Gustafssons kläder.

Efter att de var klara, det tog ett par timmar på sjukhuset, åkte de hem tillsammans med Chatarina Gustafsson och Hannu Gustafsson. Han hade varit med hela tiden

och suttit utanför läkarrummet. Chatarina Gustafsson var helt slut och somnade på vägen hem. Hon tänkte igen attackera med frågor, men Chatarina Gustafsson somnade.

Kvällen därpå ringde hon till Chatarina Gustafsson. Chatarina Gustafsson mådde väldigt dåligt och grät i telefonen igen när hon pratade med henne. Hon frågade Chatarina Gustafsson om brottsplatsen och signalement på gärningsmannen, men Chatarina Gustafsson kunde inte berätta, hon mindes inget mer än det hon hade berättat kvällen innan.

Det var väldigt mörkt i Chatarina Gustafssons sovrum, men när de kom till sjukhuset och in i undersökningsrummet som var upptänt såg hon att Chatarina Gustafsson var väldigt rufsig bak i håret och att hon hade gräs eller mossor bak i håret.

Chatarina Gustafsson hade även en reva eller ett rivmärke, decimeterstort, på en av skinkorna som såg färskt ut. Chatarina Gustafsson var även röd, irriterad, runt halsen. Hon frågade om mannen hade tagit stryptag på henne, men hon mindes inte det, hon frågade flera gånger eftersom både hon och läkaren reagerade över det. Hon låter det vara osagt om det var fler synliga skador.

Chatarina Gustafsson var rejält berusad och hon somnade ett antal gånger under förhöret och hon kräktes i polisbilen. Hon var också väldigt chockad, orolig och hon skämdes för det som hade hänt, varför det är litet svårt att veta vad som är vad. Chatarina Gustafsson var väldigt tagen och chockad av att något obehagligt hade hänt henne.

Savas Püsküllü har uppgett följande.

Han arbetar på Tokmunken i Strängnäs som bartender. Det är hans extrajobb, han kör lastbil annars. Han arbetade natten till 24 mars 2012. Det vet han eftersom han har kollat i personalliggaren, där de skriver in när de börjar och slutar jobba, och han arbetade både fredagen den 23 mars och lördagen den 24 mars.

Han känner Emrah Sahinbas, det är en av hans bästa vänner.

Det har förekommit att han vid ett tillfälle har kört Emrah hem efter att Tokmunken stängt. Han skjutsade Emrah eftersom det var för kallt ute. Han minns inte vilket datum, men det var mellan kl 02.20 och 03.00.

Han kommer ihåg att den gången gick Emrah ut och rökte cigarett, och han hade då blandat en drink till Emrah. Emrah kom tillbaka in någon gång kl 01.45-01.55 och stannade kvar till cirka kl 02.30. När klubben stänger kl 02.00 måste gästerna vara ute senast kl 02.30. Under tiden stod Emrah framför baren och drack sin drink. Emrah var kvar inne med honom när allt folk hade gått ut. Om man går ut efter kl 02.00 släpper de inte in folk. Han hade pratat med vakten om att Emrah fick vara kvar tills han hade räknat sin kassa. Han behövde 10 – 15 minuter innan de gick. Sedan gick de ut genom entrédörren och gick till bilen som han hade parkerat vid en bank som ligger precis vid krogen. De åkte hem till Emrah, och han stod utanför Emrahs hus och rökte en cigarett. Sedan åkte han hem.

Det kan stämma att han skjutsade hem Emrah just den natten. Han kommer ihåg att Emrah snackade om att han hade varit i Turkiet med sin äldsta son Poyraz, och de hade pratat om det, det är därför han kommer ihåg ungefär. Det kan vara möjligt att det var samma vecka som Emrah hade kommit tillbaka till Sverige för det var en färsk historia som Emrah berättade från Turkiet.

Den sista alkoholservingen på Tokmunken är kl 02.00 och folk ska vara ute senast kl 02.30. Emrah var kvar inne efter stängning. Beträffande uppgifterna i protokoll över förhör hållet med honom 2013-01-03 (fup s 64) - *"Tillfrågad om det händer att Emrah är kvar efter det att 'Tokmunken' stängt svarar Savas nej, ingen får vara kvar i lokalen efter stängning."* - det är bara hans vän som får vara kvar, Emrah fick vara kvar eftersom han skulle skjutsa honom hem. Han minns inte att han skulle ha sagt så som antecknats i protokollet, det kan vara en felaktig uppgift.

Han kommer inte ihåg vilken av dagarna som han skjutsade Emrah hem. Det är svårt att minnas vad som hände för åtta – nio månader sedan, men han kommer ihåg att han kört hem honom vid ett tillfälle och det var kyligt ute. Han snackade om sin familj i Turkiet, att han hade varit i Turkiet.

Beträffande uppgifterna i protokoll över förhör hållet med honom 2013-01-03 (fup s 66) - *"Savas säger därefter, spontant, att han har skjutsat hem Emrah en gång från jobbet, det fanns inga taxibilar att få tag på då. Savas sa till Emrah att vänta utanför, att han bara skulle räkna kassan, och så skulle han komma och hämta honom. Det var kallt ute då, Savas vet inte när det var. Tillfrågad om var Emrah väntade på honom då svarar Savas; 'Utanför, utanför, det var en fredag eller lördag, det vet jag'."* - det finns samtidigt undantag också, eftersom Emrah är hans vän. Han minns inte att han skulle ha sagt så som antecknats i protokollet. Emrah är hans vän och då kan han inte hålla honom utanför i kylan utan då släpper han in honom och räknar sin kassa och kör hem honom. Han kan inte komma ihåg tiderna exakt, men Emrah var inne i alla fall när han körde hem honom. Daniel är vittne på att Emrah var inne.

Patrik Thuresson har uppgett följande.

Det var en helt vanlig utekväll. Han, Chatarina Gustafsson och Jonny hade förfest hemma hos Jonny och gick sedan till Tokmunken. Han är osäker på tidpunkten,

men det var runt kl 22.00-22.30 kanske. Chatarina och han hängde in sina jackor på samma galge. Han tror att det var Chatarina som tog hand om brickan, han är osäker.

De tog några öl och dansade och träffade kompisar. Det var inget speciellt. De var kvar där tills de stängde. Han tror att de stängde vid kl 3, han är osäker.

Han var med Chatarina och Jonny hela kvällen och de dansade. Han såg inte Chatarina hela kvällen, de var inte tillsammans hela tiden, men de var på nedervåningen och dansade. Som längst var de kanske åtskilda 15 - 20 minuter. Det kan ha varit att han dansade och hon stod i baren och pratade. De hade regelbunden kontakt under hela kvällen så att de sågs med regelbundna intervaller. De var på nedervåningen hela tiden i princip. Han har för sig att de gick upp någon gång och kollade läget men gick ner igen ganska snabbt. Han såg inte att Chatarina hade någon kontakt med någon annan kille under kvällen. Hon var med dem hela tiden och hon dansade mycket med sin tjejkompis. Hon dansade också med Jonny.

De lämnade Tokmunken tillsammans. När de hämtade jackorna var de kvar på samma galge, Chatarina och han hämtade ut jackorna tillsammans.

Efter att de hade hämtat jackorna stod de utanför ett tag, en kvart kanske, och snackade om vad de skulle göra. Sedan har han för sig att Chatarina skulle sticka hem. Jonny stod en bit bort och pratade med några andra kompisar. Jonny ville gå och äta, och han skulle också dit senare. Han frågade Chatarina om han skulle följa henne hem. Hon svarade att det gick bra, att hon klarade sig själv. Då gick han med Jonny och käkade hamburgare. Jonny var orolig över att ingen följde med Chatarina hem, men han förklarade att Chatarina hade sagt att hon klarade sig själv.

Beträffande uppgifterna i protokoll över förhör hållet med honom per telefon 2013-01-08 (fup s 76) - "*Patrik säger att de drog ifrån krogen när den stängde och då*

stod de utanför och dividerade lite om vad som skulle hända, om de skulle gå vidare, gå på efterfest och liknande, det vanliga helt enkelt.” - han kan inte säga hundra procent att Tokmunken stängde, men han är väldigt säker på att den stängde, eftersom de brukade alltid vara kvar där till stängning eftersom den stänger ganska tidigt. Det var också väldigt mycket folk utanför och det är ett tecken på att de stängde.

Det sista han såg av Chatarina den kvällen var när hon stod litet längre bort utanför krogen vid husväggen. Han stod och pratade med henne där och sedan sade de hejdå och hon traskade hemåt. Hon hade inte sällskap av någon då, hon var själv.

Chatarinas berusning var inte värre än någon annans. Hon verkade inte alltför överförfriskad och hon var inte spiknykter, en lagom berusning. Hans egen berusning var under kontroll. Han hade inte problem med att gå eller prata och han har bra minne från kvällen, vad han vet har han inga minnesluckor.

Tingsrätten gör följande bedömning

Klarlagt är att det på trosor och jacka som togs i beslag hos Chatarina Gustafsson natten till den 24 mars 2012 anträffades sperma, att DNA-profilen för sperman lades in spårregistret, att det några månader senare blev spårträff och att resultatet talade extremt starkt för att DNA:t kom från Emrah Sahinbas, om man bortsåg från möjligheten att det kom från en nära släkting.

Emrah Sahinbas har vidgått att sperman kommit från honom vid en kontakt med Chatarina Gustafsson natten till den 24 mars 2012. Den fråga som tingsrätten då har att ta ställning till är huruvida kontakten dem emellan skedde i samförstånd, vilket Emrah Sahinbas hävdar, eller på det sätt som åklagaren påstår i sin gärningsbeskrivning.

Chatarina Gustafssons och Emrah Sahinbas' berättelser står mot varandra. Emrah Sahinbas' version får visst stöd av Savas Püsküllüs vittnesmål vad avser tidpunkten på dygnet för kontakten, dock är Savas Püsküllü osäker på om det var natten till den 24 eller 25 mars 2012.

När det gäller Chatarina Gustafssons version kan till en början konstateras att det inte är Chatarina Gustafsson som har pekat ut Emrah Sahinbas som misstänkt för det brott som hon anmälde den 24 mars 2012, utan det är genom träffrapporten som han senare har utpekats. Det finns inte någon annan koppling mellan henne och Emrah Sahinbas och att det inte framkommit något skäl till att hon sanningslöst skulle påstå att hon blivit utsatt för ett sådant allvarligt brott som åtalet avser. Det finns inga överdrifter i Chatarina Gustafssons beskrivning av det inträffade, och hennes berättelse är inte oförenlig med gjorda fynd på henne och hennes kläder. Hennes berättelse får också stöd av vad Patrik Thuresson berättat om avslutningen av kvällen på Tokmunken, och av vad Hannu Gustafsson, Meri Andersson och Ulrika Fagerlind har berättat om hennes beteende efter händelsen.

På grund av det anförda finner tingsrätten sammantaget att Chatarina Gustafssons berättelse har ett sådant försteg att den ska läggas till grund för bedömningen av åtalet. Vid sådant förhållande är styrkt att Emrah Sahinbas gjort sig skyldig till den åtalade gärningen. Någon omständighet som kunde frita från ansvar eller minska straffvärdet har inte förekommit. Emrah Sahinbas ska därför dömas för försök till våldtäkt.

Skadestånd till Chatarina Gustafsson

Emrah Sahinbas har utifrån sin inställning i ansvarsfrågan bestritt Chatarina Gustafssons yrkande om skadestånd. Han har som skäligt i och för sig vitsordat 30.000 kr avseende kränkning.

Vid ovan angiven utgång i ansvarsdelen är Emrah Sahinbas skyldig att utge skadestånd till Chatarina Gustafsson. Det belopp som han därvid har att utge bör skäligen inte bestämmas till ett lägre belopp än vad Chatarina Gustafsson har yrkat.

Åtalspunkten 2 (ofredande den 27 juni 2012)

Emrah Sahinbas har förnekat gärningen.

Utredningen består av uppgifter som Emma Sölvsjö och Emrah Sahinbas har lämnat samt av vittnesförhör med Teres Hellberg, som var bekant med Emma Sölvsjö.

Av utredningen framgår till en början följande.

Emma Sölvsjö och Emrah Sahinbas har tidigare varit ett par och de har två barn tillsammans. De separerade i mars 2012 efter att ha varit tillsammans i åtta år. De har gemensam vårdnad om barnen. Emma Sölvsjö har den 21 maj 2012 väckt talan mot Emrah Sahinbas och yrkat ensam vårdnad om barnen.

Torsdagen den 28 juni 2012 upptog polismyndigheten i Södermanlands län en anmälan om övergrepp i rättssak och ofredande som skulle ha ägt rum på Lagmansgatan 4 i Strängnäs den 27 juni 2012 kl 16.00. I anmälan upptogs Emma Sölvsjö som målsägande och Emrah Sahinbas som utpekad.

Om vad som i övrigt förekommit har följande uppgifter lämnats.

Emma Sölvsjö har uppgett följande.

Det var på hennes initiativ som de separerade. Emrah Sahinbas ville inte separera. De har haft meningsskiljaktigheter om huset, om barnen och separationen.

Vid tillfället hade hon varit på ett möte på kommunhuset. Det visste Emrah om eftersom han hade en tid dagen efter. När hon kom ut därifrån och skulle gå till bilen körde Emrah upp bredvid henne i en vit bil och vevade ner rutan och sade åt henne flera gånger att hoppa in i bilen. Hon sade nej, hon ville inte prata med honom.

Emrah stannade då bilen och klev ur och ställde sig framför bilen vid henne. Han var arg över att han hade köpt en bil till henne, att han hade förlorat pengar på det, och han skrek och slog med nyckeln på rutan. Han var också arg över att hon inte skrev på papper om huset, det fanns ett papper om att han skulle sälja huset själv, hon minns inte riktigt men han var jättearg på henne. Hon svarade att hon inte ville prata med honom, att hon ville att han skulle lämna henne ifred, och hon försökte hela tiden gå ifrån honom.

Han tog då tag i hennes kläder och han puttade på henne. Han ställde sig också på hennes fötter så att hon inte kunde gå, han ställde sig med ena foten på hennes ena fot. Vidare pickade han med fingret mot hennes panna, och det var kanske när han stod på hennes fot, hon minns inte. Han kallade henne alla möjliga ord, typ ”hora” och ”fitta”, han var allmänt otrevlig och arg. Han drog i kläderna och hon tappade jackan för att hon försökte slita sig loss. Han höll i och han puttade med en hand, men han höll inte i henne när han puttade med en hand.

Hon gjorde inte något fysiskt mot honom. Hon försökte inte knuffa bort honom när han stod på hennes fot, utan hon sade liksom ”släpp mig, släpp mig, kan du låta mig få gå”.

Hon kände att han inte hade någon respekt för henne längre, det gick inte ens att prata med honom, han lyssnade inte, det var annorlunda den här gången än innan. När han knuffade henne var det mer att han avskydde henne, det kändes annorlunda än innan, som att han bara tyckte att hon var äcklig.

Hon var jätteuppgjagad. Det var flera andra människor som gick förbi och såg det, men det var ingen som reagerade. Det var hemskt.

När Teres Hellberg kom puttade han iväg henne med båda händerna. Hon tror att det hade pågått i tio minuter när Teres kom. Hon grät då och Teres frågade henne om hon var OK. Teres försökte ta henne med sig upp. Emrah skrek då till Teres att hon skulle gå därifrån, att hon inte skulle lägga sig i, så Teres stod bara där vid sidan om.

Hon följde med Teres till slut. Hon vet inte var Emrah tog vägen då för hon sprang upp i Teres' port och såg inte var han tog vägen, men han måste ha gått till bilen för han körde sedan till ett annat ställe utanför kommunhuset. När de kom upp till Teres ringde hon polisen.

Bråken om barnen har handlat om att Emrah ville ha barnen, att de skulle bo hos honom och att han ville ha mer tid med dem. Han hade haft tid att träffa dem, innan bråken blev värre fick han träffa dem hur mycket han ville, men han kom inte och hämtade dem när han skulle hämta dem. Det var hon som hade barnen mest. Hon tycker inte att det är konstigt att Emrah blir upprörd över att inte få träffa sina barn, men sättet han visar det på är inte OK. Hon har sagt till Emrah att hon vill ha ensam vårdnad om barnen.

Den här händelsen grundades inte på meningsskiljaktigheter om barnen, utan Emrah var mer arg över att hon inte hade skrivit på papprena och han var mest arg över att hon hade anmält honom till polisen, hon minns inte om vad, hon hade gjort en massa anmälningar till polisen.

Emrah Sahinbas har uppgett följande.

De hade fått två skilda tider hos kommunen beträffande sina barn, men tiden passade inte honom. Han hade därför gått till kommunhuset för att ändra tiden.

Händelsen inträffade precis framför kommunhuset. Det fanns massor av människor där och det är omöjligt att en sådan här händelse skulle kunna ske där.

Hon vill inte att han ska få träffa och umgås med barnen. Hon tar barnen och flyr undan hela tiden. Det är inte endast hennes barn, han har också rättigheter, hela sitt liv kommer han att vara pappa till barnen. De bodde ihop under åtta år. De tre sista åren hade han ingen kärlek kvar till henne. Att han stannade de tre åren med henne var på grund av att hans barn hade börjat kalla honom för pappa och han ville fortsätta att de skulle se honom som pappa och inte kalla någon annan för pappa, det var därför han stannade kvar. Hon hotade honom med att hon inte skulle få umgänge med barnen. Hans barn är oerhört viktiga för honom. Han anser att barnen har behov av båda sina föräldrar.

När han fick syn på Emma utanför kommunhuset ville han prata med henne, men återigen visade hon att hon inte ville prata med honom. Han frågade henne ”vad har jag gjort, varför håller du mig borta från mina barn, inte låter mig få träffa dem”. Det inträffade att de tog i varandra och knuffade varandra, drog i varandra.

Det fanns många människor framför kommunhuset som kom och gick. Eftersom de skrek, pratade med högt ljud, bad han att hon skulle komma till sidan om dörren så att han skulle kunna prata med henne om varför hon inte tillåter honom att träffa barnen, varför hon hotar honom. Han ville bara åstadkomma en planering med henne för att få mer tid med sina barn. Emma ville flytta på sig litet grand, kanske ville hon inte det, han kan inte säga med säkerhet eftersom det gått lång tid.

När han och Emma håller på och hamnar i gräl eller diskussion med varandra, då stirrar hon nästan, hon går in i hans ögon och försöker få honom att bli aggressiv.

Sedan tog de tag i varandra och drog i varandra och de knuffade varandra eftersom han inte hade några mer ord att säga till henne där och han ville gå bort från platsen.

Precis som hon har berättat hade hon kommit så nära tätt intill honom så att deras fötter hade hamnat på varandras fötter, och därför knuffade, puttade han undan henne med sin

hand, av misstag kan han ha trampat på hennes fot, han minns inte det. Det är ingen människa som kan sätta sin fot på någon annans fot och hålla en människa fast på det sättet, det går inte.

När det gäller husfrågan ville han sälja huset. Emma hade ingen inkomst och hon hade aldrig jobbat under åtta år. Det var han som skrev villan på henne, den villa de för närvarande bor i. Han betalar ungefär 16.000 kr varje månad. Emma har flyttat ut. Han är inte arg på henne för att han betalar hennes räkningar, han tycker inte att det är viktigt, det enda problem som han har med henne är att han vill träffa sina barn. Om hon skulle vara normal skulle hon inte ansöka om ensam vårdnad. Sådana här saker är inte trevliga saker. Det är inget fel att han ska få träffa sina barn.

När Emma ville gå så fick hon göra det, han höll inte i henne, när hon ville gå så gjorde hon det.

En arbetskamrat till Emma kom, men det var på slutet av händelsen, han var redan på väg att gå då och hon har därför inte sett någonting.

Om han träffar sina barn en eller två dagar och det går någon vecka eller tio dagar emellan, då känns det som ett eller två års tid. Han har fått träffa barnen vartannat veckoslut sedan i somras enligt tingsrättens beslut. Han och Emma har bråkat många gånger. Efter separationen bråkar de oftast om att han inte får träffa barnen.

Han upplevde det som att Emma provocerade honom utanför kommunhuset på grund av att hon hotade honom med att han inte skulle få träffa sina barn. Han kände sig mycket dåligt av det.

Emma tog inte tag i honom någon gång utanför kommunhuset.

Vid något tillfälle var han så nära henne att han ville flytta sig från henne. Han föste därför undan Emma för att flytta på henne så att han skulle kunna fortsätta gå sin väg. Det var inte så att han slog till henne.

Teres Hellberg har uppgett följande.

Hon känner Emma Sölvsjö, de har varit arbetskamrater men de har inte umgåtts privat.

Vid tillfället var hon på väg hem när hon såg Emma stå och prata med en man. De stod precis utanför hennes port vid hans bil, båda var utanför bilen. Emma såg upprörd och ledsen ut varför hon inte gick fram och hälsade på henne utan gick upp till sin lägenhet. Det var inget fysiskt mellan dem då.

Det tog kanske en halv minut för henne att komma upp till lägenheten. Hon hade fönstret öppet varför hon kunde höra att de började bråka där nere. Hon hörde höga röster, men hon kommer inte ihåg vad de sade. Beträffande anteckningar i PM avseende uppgifter från henne (fup s 11) - "*Jag gick upp till min lägenhet för att packa upp mina saker och när jag är i lägenheten och har öppnat ett fönster hör jag hur Emma skriker 'Släpp mig! Släpp mig!'*" - det kan ha varit det som hon hörde, hon kommer ihåg det när det läses upp för henne.

Hon tittade ut och såg att Emma var upprörd. Sedan försvann de bort ifrån fönstret upp på gräsmattan och då kunde hon inte se dem längre. Hon hade hört på jobbet att Emma hade problem med någon kille, varför hon blev rädd för Emmas skuld och gick ner för att se vad som hände.

När hon kom ut höll mannen på att jaga Emma litet på gräsmattan, och han tog tag i och höll i hennes jacka och vägrade släppa. Emma försökte komma loss och hon nästan drog honom efter sig, men han vägrade släppa, han följde efter henne hela

tiden. Det var några gånger som Emma kom loss och försökte komma undan, men då sprang han efter henne och tog tag i henne igen. Emma var upprörd och ledsen och hon grät.

Hon frågade Emma om hon ville följa med henne upp till hennes lägenhet, och det ville hon, men han ville inte släppa henne. Sedan sade hon till honom ”hon vill inte prata med dig” eller något liknande, och då svarade han att hon inte skulle lägga sig i.

Hon upplevde mannen som mycket hotfull och aggressiv, varför hon inte vågade göra något annat än att bara stå bredvid, hon var rädd att om hon gjorde eller sade något skulle det eskalera.

Till slut släppte han Emma och då följde hon med henne upp till lägenheten. Emma var fortfarande ledsen, men försökte nog hålla det tillbaka eftersom de inte kände varandra så bra, men det märktes att hon var upprörd.

Hon såg inte om mannen stod på Emmas fötter.

Tingsrätten gör följande bedömning

Emma Sölvsjös och Emrah Sahinbas' uppgifter står mot varandra. Det finns i och för sig inte skäl att tillmäta den enes uppgifter större värde än den andres. Emma Sölvsjös uppgifter får emellertid sådant stöd av Teres Hellbergs vittnesmål att åtalet måste anses styrkt. Emrah Sahinbas ska därför dömas för ofredande.

Skadestånd till Emma Sölvsjö

Emrah Sahinbas har utifrån sin inställning i ansvarsfrågan bestritt Emma Sölvsjös yrkande om skadestånd. Han har förklarat sig inte kunna vitsorda något belopp som skäligt i och för sig.

Vid ovan angiven utgång i ansvarsdelen är Emrah Sahinbas skyldig att utge skadestånd till Emma Sölvsjö. Det belopp som han därvid har att utge bör skäligen bestämmas till yrkat belopp.

Åtalspunkten 3 (misshandel den 7 december 2012)

Emrah Sahinbas har förnekat gärningen.

Utredningen består av uppgifter som Emma Sölvsjö, Jenny Fagerlönn och Emrah Sahinbas har lämnat samt av vittnesförhör med Johanna Mercke Odeberg och Per Mercke, vilka gjorde iakttagelser vid Slussen, och Rifat Koc, som är bekant med Emrah Sahinbas. Vidare har lagts fram fotografier över Emma Sölvsjö.

Emma Sölvsjö har uppgett följande.

Hon och Jenny Fagerlönn skulle besöka restaurangen Engelen i Gamla stan och stod i kö för att komma in. När de hade stått där i kanske 10 minuter såg hon att Emrah kom ut från restaurangen. Hon blev jätterädd när hon såg honom och sade till Jenny att han var där och att de måste sticka därifrån. De lämnade kön och gick över en väg och gick bakom ett hörn, och de bestämde att de skulle åka hem till Jenny.

Under tiden de gick dit provade hon att ringa till Emrah för att fråga varför han var på den platsen och om han hade sett henne och om han var arg, men han svarade inte. Cirka tre minuter senare dök emellertid Emrah upp. De befann sig då vid en gatukorsning.

Han frågade var barnen fanns och vad hon gjorde där, och Hon svarade att de var hos sin morfar. Han var arg över att hon hade lämnat bort dem till sin pappa och varför han inte fick ha dem. Hon svarade att hennes pappa ville träffa dem och det fick han göra.

Emrah knuffade henne när hon stod mitt i korsningen där det fanns bilar. Vidare drog han henne i håret så att hon hängde, han höll tag i hela hennes hår och bara slet. Samtidigt knuffade han på henne, han ville väl gå på andra sidan vägen, och han skrek och kallade henne alla fula ord. Hon var väldigt rädd. Hon vet inte riktigt hur det gick till, han slet och hon försökte slita sig loss.

Det var när de hade kommit över på andra sidan vägen som han måste ha börjat slå henne. Hon försökte slita sig loss hela tiden, hon ville bara bort därifrån.

Hon började sedan springa och hon sprang ganska långt upp mot Slussen. Emrah sprang efter henne. Hon minns att Jenny skrek ”inte ner” och ”spring inte dit”, för hon hade nästan börjat springa ner till vattnet och det var mörkt där. Hon fortsatte springa, men hon hade högklackat och det var modd.

Emrah sprang ikapp henne och fick tag i henne och slog henne flera gånger till. Hon vet inte hur han fick henne att stanna, men hon stannade inte frivilligt när han kom ikapp henne.

Det var folk som försökte gå emellan och hjälpa till, de försökte ställa sig som i en ring runt henne och försökte få bort honom, och det var det sista som hände. Sedan försvann han.

Han slog henne hårt, riktigt hårt med knytnäven. Hon vet inte om han hade något på händerna. Det var kanske 10 slag, hon är inte säker, det var många i alla fall, det var fler än 5 slag.

Slagen träffade i ansiktet och på hakan, hon vet inte var alla slag träffade, hon blundade, men hon vet var hon hade ont efteråt. Hon har inte minne av några slag mot kroppen

Det var en lång sträcka från Engelen till Slussen, det måste vara 100 meter om inte mer. Hon har ingen uppfattning om tiden, men det kändes som en otroligt lång tid.

Hon har inte slagit eller knuffat mot Emrah.

Jenny fanns med hela tiden och förflyttade sig också, men när hon började springa var Jenny kvar bakom. Hon såg inte om det hände något mellan Emrah och Jenny. Beträffande uppgifterna i protokoll över förhör hållet med henne på Södermalms polisstation den 7 december 2012 kl 23.44 (fup s 7) - *"På fråga om Emma såg att Emrah gjorde något mot någon annan på gatan så svarar Emma att han slog mot Jennie, men Emma såg inte om slagen träffade eftersom Emma då sprang upp mot Slussen."* - då har hon säkert sagt så, men hon minns inte det idag.

Det första våldet skedde när de var precis över en väg, det var då han slet i håret, det var 20-30 meter från Engelen,

Hon tror inte att hon grät just när det hände, men hon grät direkt när hon kom till polisbilen för då var det precis som om allt släppte, då var man i trygghet. Hon var i sådan chock att hon inte kände någonting när det hände, det var bara panik, hon ville bara därifrån. Efteråt gjorde det jätteont, hon hade ont i ansiktet och huvudet och på nacken, axeln och på några revben. Hon ser på bilderna att hon var svullen. Hon hade ont i nacken, huvudet, på axeln och på ett revben, på hakan och över hela kindbenet på höger sida, hon var svullen mest under höger öga och på hakan. Hon hade ont på höger axel, det kunde även läkaren se. Hon var hos en läkare i Strängnäs dagen efter, på lördagen. Hon kom inte hem förrän kl 3 – 4 på natten. Hon vet inte vad som orsakat smärtan på axeln, men hon tror att det är från den här händelsen. Hon fick inga blåmärken men hon var svullen och hon upplevde smärta, hon hade ont.

Hon hade druckit tre öl under kvällen, en öl hos Jenny och öl på en pub vid Centralen.

Jenny Fagerlönn har uppgett följande.

Hon och Emma Sölvsjö är kompisar, de har känt varandra i cirka 10 år.

Emma kom kanske vid 17-tiden, och de åt middag och drack litet öl hemma hos henne. Sedan åkte de in till stan för att gå på Engelen, men det var abonnerat för julbord och de fick besked att komma tillbaka efter kl 22. De åkte då till Centralen och tog någon öl på en pub. Därefter åkte de tillbaka till Engelen. Det var ganska mycket folk där och de stod i kö en ganska bra stund.

Sedan sade Emma att hennes ex var där och att de måste dra, och det förstod hon. De gick då bakom ett hus över en väg en bit ifrån Engelen. Hon såg att Emma hade sin mobiltelefon i handen, men hon varken hörde eller såg att hon ringde till honom.

När de var på väg över vägen vände hon sig om och hon såg då att Emma och Emrah stod tillsammans och pratade. Hon hade gått litet före Emma och inte sett att han hade kommit efter dem. Hon gick då tillbaka och sade ”hej”. Han svarade inte först men andra gången svarade han.

Emrah ropade, skrek ”var är barnen, varför får jag inte träffa dem”, och Emma svarade att de var hos sin morfar. Hon tror inte att det var något fysiskt mellan dem just då, hon är inte helt hundra.

Hon tog då i Emmas arm och sade ”kom, vi går” och försökte få henne därifrån, men han höll typ fast Emma och hon kom inte därifrån och han började slå mot Emma. Hon minns inte om det var före eller efter, men hon sade ”det är ingen ide att ni pratar nu, du är berusad, ni får ta det när ni är nyktra”, men då började han slå

Emma och han slet också i Emmas hår. Hon kan inte svara på om det första fysiska som hon noterade var slag eller om han slet i hennes hår.

Hon vet inte hur han slog henne, om det var knytnäve, allt gick så himla fort. Han kom med handen och hon tror inte att det var handflata direkt, men hon kan inte svara, hon är litet osäker. Hon såg att slagen träffade Emma i ansiktet, huvudet och att håret revs.

När hon såg att han började slå Emma klev hon mellan dem för att skydda Emma. Hon kunde då inte se var slagen träffade eftersom Emma stod bakom henne, men han fortsatte rikta slag mot henne. Det var några slag i alla fall, hon kan inte säga hur många.

Det är svårt att säga hur länge de hade bråkat innan hon gick emellan, några minuter kanske, hon vet inte.

När hon stod mellan Emrah och Emma fick hon själv två slag på höger axel. Antagligen var det kanske Emma han skulle träffa och hon stod i vägen, hon vet inte vad han tänkte. Emma stod bakom henne men hon vet inte riktigt var. Hon vet inte om slagen var riktade mot Emma eller mot henne.

Hon kände att han slog mot henne, men att hon hade ont kom efteråt. Hon var väldigt chockad och upprörd över vad som hände, sedan kände hon att det var ömt.

En kompis till Emrah tog försiktigt Emrahs arm litet grand som om han menade att Emrah skulle komma eller sluta, men hon kände att det inte var så allvarligt och Emrah slutade inte.

Det var massa folk som gick förbi som ropade att man inte skulle slå eller misshandla.

Hon tappade bort Emma men såg sedan att Emma sprang upp mot Slussen på höger sida efter vattnet. Emma hade väldigt höga smala klackar och kunde inte springa så fort. Emrah sprang efter Emma och hans kompis sprang efter och själv halvsprang hon efter dem.

De personer som var där nere följde med upp mot Slussen, hon tror att det var mer än fem personer, och en äldre man ringde till polisen och beskrev vad som hände på väg upp mot Slussen.

Emrah fick tag på Emma uppe i Slussen och hon tänkte ”nu”, den blicken hon såg av Emrah mot Emma var väldigt iskall. Han tog ett stryptag väldigt hårt på Emma, det såg hon, och Emma stod mot ett räcke nästan upptryckt på något vis.

När Emrah kom ikapp Emma var hon kanske 30-40 meter ifrån dem, det är jättesvårt att bedöma avstånd, hon är inte helt säker. Hela sträckan från där bråket hade börjat kan ha varit hundra meter kanske.

Sedan kom blåsljusen. Då sprang Emrah och hans kompis ner samma väg mot Slussen, och hon såg att blåljusen stannade där misshandeln, bråket hade börjat.

Hon uppfattade inte att Emma vid något tillfälle gjorde något fysiskt mot Emrah, kanske försökte hon slita sig ifrån honom.

När händelsen inträffade var det som att Emma blev jätterädd, avstängd. Efter händelsen har Emma varit jätterädd och har mått dåligt av det inträffade. De har inte pratat så mycket eftersom Emma inte har orkat.

Emrah Sahinbas har uppgett följande.

Vid tillfället besökte han och Rifat Koc restaurangen Engelen tillsammans med sin vän och arbetskamrat Aydin och dennes flickvän. Efter cirka en timme gick han, Rifat och Aydin ut för att röka. Bredvid dem fanns ett par tjejer som rökte. Tjejerna bad dem om cigarett. De gav inte tjejerna någon cigarett och tjejerna kallade dem då ”svartskallar”.

Just då kom Emma och hon sade hej. Han blev chockerad och frågade ”varifrån dyker du upp”. Det var ju hennes tid att vara med barnen, varför han frågade ”vad har du gjort med barnen, vad gör du här”, och hon svarade att barnen var hos morfar. Då sade han till henne litet argsint ”vad försöker du göra”. Med tanke på att han tycker att han har för litet tid med barnen, tyckte han att Emma skulle kunna lämna barnen till honom, men hon svarade ”du kan inte lägga dig i vad jag gör”. När detta sades stod de nära varandra ansikte mot ansikte. Han svarade ”jag lägger mig inte i vad du gör, men om du skulle lämna barnen till mig blir det inte bättre då”, och han frågade ”vad är anledningen till att du inte låter mig få träffa barnen och ha umgänge, varför”. Sedan hade han inte lust att prata med henne mer och han sade ”gör vad du vill”.

Hon rev och klöste honom på olika ställen på hans handrygg med sina naglar, och han visade upp märkena vid häktningsförhandlingen. Han rev honom när hon sade ”du kan inte lägga dig i vad jag gör”, och då höll hon i honom.

Därefter kom det ganska många människor och Emmas väninna var också med. I första etappen var väninnan inte bredvid Emma. Han hade ingen kontakt med väninnan för hon var vid sidan, hon gick inte mellan honom och Emma heller.

Han och Emma var så nära, tätt till varandra och han sade till Emma ”jag har inget mer att prata med dig”. De människor som var precis runtomkring dem sade till

honom ”du får inte göra sådär mot en tjej” eller ”säga sådär mot en tjej”. Det var som om alla där ville ha något sorts äventyr, det lät så. Alla kom och då skrek hon på honom och han skrek tillbaka på henne, men han slog inte.

Hon rev honom när hon sade till honom ”du kan inte lägga dig i mig”, då gjorde hon en attack mot honom, hon klämde åt hans hand och sade ”du kan inte lägga dig i vad jag gör”. Han svarade ”jag har inget att göra med dig”.

Hon drog i hans t-shirt. Han försökte knuffa undan Emma, det var inte så att han gjorde en kraftig eller hastig knuff, men de kom isär. Han gjorde så för att hon skulle bort från honom så att han själv skulle kunna gå därifrån.

Emmas och Jenny Fagerlönns påståenden att Emma sprang iväg upp på Katarinavägen stämmer inte. Polisen hade redan kommit till platsen och tog honom bara två-tre meter framför dörren. Det är möjligt att Emma kan ha sprungit iväg efter det, men då var diskussionen mellan dem redan slut och han gick mot Rifat, och det var när de var på väg mot bilen som polisen kom.

Tumultet mellan honom och Emma var både stort och litet. Det var många människor som kom och lade sig i och alla skrek. Emma sade massor av fula ord till honom, och ju mer hon sade sådana ord till honom, ju mer sade han tillbaka till henne. De var som katt och hund.

Johanna Mercke Odeberg har uppgett följande.

Hon var i sällskap med sin man och sin bror. De kom från Slussen och var på väg mot Gamla stan. De såg att det var en samling personer därnere och att det var oroligt.

Plötsligt såg hon att en person utdelade slag mot en annan person. Hon började då springa och när hon kom närmare såg hon att det var en man som utdelade upprepade slag mot en kvinna som föll. Hon reste sig upp men fick slag igen. Kvinnan gjorde inte någon ansats till att försvara sig.

Hon sprang fram till paret och sade till mannen att han genast måste sluta slå kvinnan. Då skrek han till henne ”jag är från Turkiet, det här är min fru, du vet ingenting om det här, hon är en jävla hora”. Hon svarade ”du har ingen rätt att slå henne”. Han upprepade att kvinnan var en ”hora” och att hon inte visste någonting om det osv.

Sedan kom det fler människor, och hennes man och bror hade kommit ifatt.

Kvinnan hade rest sig upp och började springa från platsen upp mot backen. Samtidigt kom mannen loss från klungan av folk och började jaga henne igen, och kvinnan började springa ner under Slussen. Då ropade hon efter kvinnan ”spring inte undan nu, då kan vi inte hjälpa dig”.

Hon bad andra personer hjälpa kvinnan och de sprang upp igen mot Slussen och där kom de ifatt kvinnan. Där blev det återigen en irriterad situation eftersom mannen ville komma åt kvinnan, men då var de så många personer att de ställde sig mellan mannen och kvinnan så att han inte skulle komma åt henne.

Hon frågade kvinnan om hon kände mannen, och kvinnan svarade att det var hennes ex man. Hon frågade också om det hade hänt förr att han hade slagit henne, och kvinnan svarade att liknande saker hade hänt upprepade gånger. Kvinnan var väldigt ledsen.

När det kom polisbilar lämnade mannen sällskapet. Då gjorde hon också det för att se så att polisen fick tag på honom, och hon såg att polisen fick tag i honom.

Det kan ha varit 2-3 slag som utdelades mot kvinnan, hon tror egentligen att det var minst tre slag, men 2-3 slag är vad hon kan säga. Slagen var mot ansiktet och huvudet och de träffade eftersom kvinnan föll omkull direkt när hon fick slaget, hon såg att kvinnan fick smällen i ansiktet och att hon föll omkull. Det fanns då flera personer i närheten av paret, men de stod inte runt henne, det stod en klunga vid sidan av, det var en orolig gruppering.

De var först nere vid övergångsstället precis vid Gamla stan och sedan upp halva bron igen, det är svårt med avstånd, det är en bit som springs iväg, 20-50 meter ungefär.

Vid den andra situationen, halvvägs upp på bron mot Slussen, höll hon om kvinnan för att skydda henne. Kvinnan var då väldigt ledsen och upprörd, hon grät och skakade.

Mannen var väldigt agiterad och väldigt aggressiv, det var så att hon funderade på om han var påverkad på något sätt. Trots att de var många som försökte bryta skulle han ändå attackera henne upprepade gånger.

Hon hade under kvällen druckit två flasköl och ett glas vin.

Per Mercke har uppgett följande.

De var på väg från söder mot Gamla stan när de såg en samling människor. Det var stökigt, det var något som hände, men de fortsatte framåt. När hans fru ropade tittade han upp och såg då en man som slog på en kvinna som låg ner. Kvinnan reste sig upp men fick då ett ganska stort slag med handen utåt, en rallarsving, och sedan var det troligen litet mindre slag därefter.

Han rusade efter sin fru som hade rusat fram till och ställt sig emellan mannen och kvinnan, och mannen respekterade att Johanna gick in emellan. Mannen hölls sedan fast av en annan person, som han uppfattade som någon som mannen kände.

Medan det pågick försvann både hans fru och kvinnan, de sprang uppåt bron, och sedan stack mannen iväg i samma riktning, det vill säga tillbaka över bron mot söder. Då sprang han och Jakob efter för att följa upp det hela. Det var flera personer i grupperingen och alla sprang upp. Med tanke på mannens väldigt aggressiva beteende och väldigt respektlöst mot kvinnan fanns det anledning att följa efter. Han uppfattade mannen som väldigt aggressiv.

Mannen hann ifatt kvinnan till slut däruppe. De ställde sig då som en mänsklig mur mellan kvinnan och mannen så att denne inte skulle kunna göra något. Kvinnan var väldigt upprörd och hans fru försökte ta hand om henne.

De fick kontakt med polisen och de var rätt snabba, men det tog ändå några minuter innan de kom. När mannen hörde sirenerna sprang han tillbaka ner över bron. De följde efter mannen för att vägleda polisen och till slut fick de tag i mannen. Han var framme där och vet att det var rätt person de tog.

Han vill helt säkert säga att han såg ett rejält slag, det som han kallar för rallarsving. Han kan inte säga hur pass mycket knuten handen var, men rimligen bör den ha varit knuten. Sedan var det en del mindre slag som han inte kan säga hur pass de träffade, men det är ingen tvekan om att det var aggressiva handlingar mot kvinnan. Han tror att kvinnan åkte ner i snödrivan i alla fall två gånger.

Rifat Koc har uppgett följande.

Han och Emrah är vänner, de har känt varandra i två år och de umgås mycket.

Vid tillfället stod han, Aydin och Emrah utanför Engelen för att röka. De såg då att Emma stod i kön och väntade, det var Emrah som upptäckte henne först. Då sade Emrah att han skulle fråga Emma var hon hade lämnat barnen.

Emrah gick fram till Emma och frågade ”eftersom du finns här, var har du lämnat barnen någonstans”. Emma använde då fula ord och svordomar mot Emrah och sade ”du ska inte lägga dig i det här”, men Emrah menade att eftersom det handlade även om hans barn hade han rätt att veta var de fanns.

Det fanns en kvinna som hade mörkt hår vid Emma, och den kvinnan började knuffa Emrah och menade att han skulle gå därifrån. Emrah vände sig mot kvinnan och sade ”du ska inte lägga dig i, jag undrar bara var mina barn är någonstans”.

Då befann de sig på gatan. Sedan förflyttade de sig på andra sidan.

Det enda Emrah gjorde var att han vid upprepade tillfällen ställde frågan ”var är mina barn någonstans”. De började smågräla med varandra och de höjde rösten och började skrika åt varandra. Han sade åt Emrah ”strunt i det, kom, vi går härifrån”.

Emrah försökte inte riktigt knuffa undan Emma, men han gjorde en rörelse. Emma hon ramlade väl inte på gatan men hon tappade balansen, och Emma knuffade honom tillbaka.

Precis när Emrah skulle knuffa Emma kom det två eller tre personer till platsen och sade att de skulle ringa till polisen. Emrah sade då ”ja var så god och gör det” och ”eftersom jag inte vet var mina barn befinner sig någonstans så tänker jag anmäla henne för jag tycker det är min rätt att veta var mina barn är någonstans”.

Sedan började Emma avlägsna sig därifrån, han kan inte säga att hon försökte fly men hon tog snabba steg därifrån. När hon hade kommit 5 – 6 meter sade Emrah

återigen ”du kan väl lämna mina barn till mig, du måste säga till mig var mina barn är någonstans”.

Sedan gick de tillbaka till discot. Under tiden hade polisen kommit till platsen. Då blev han förhörd, och polisen tog Emrah.

Han var med Emrah hela tiden som han pratade med Emma, dock var han inte bredvid Emrah utan det fanns ett avstånd på 2-3 meter mellan dem. Han ville nämligen inte gå närmare eftersom Emrah skulle prata om privata saker, om sina barn.

Emrah och Emma var först på gångvägen och sedan förflyttade de sig till trottoaren. Då var de nästan mittemot discot. De förflyttade inte sig någon annanstans.

Han har inte sett om Emrah slog Emma. Han såg nästan 99 procent av hela händelsen och då utdelade Emrah inget slag, det var bara knuffar och puttande, inget mer. Det såg ut som att båda var lika arga på varandra. Ingen av dem var mer arg än den andra.

Emrah var som vanligt, han var inte aggressiv eller förbannad. Det var kvinnan med svart hår som förstörde atmosfären litet grand, det var hon som började knuffa och sade ”du ska inte lägga dig i det hela”.

Han hade inte druckit något den här kvällen.

Tingsrätten gör följande bedömning

Emma Sölvsjös och Jenny Fagerlönns uppgifter om Emrah Sahinbas' våldsutövning får starkt stöd av Johanna Mercke Odebergs och Per Merckes vittnesmål och det har inte framkommit något beaktansvärt skäl till att de skulle ha velat sanningslöst påstå

att Emrah Sahinbas gjort sig skyldig till misshandel. Inte heller har det framkommit någon omständighet som kunde göra deras utsagor mindre tillförlitliga. Rifat Koc's vittnesmål ger intryck av att vara tillrättalagt på ett för Emrah Sahinbas fördelaktigt sätt och Rifat Koc måste uppenbarligen ha misstagit sig på den situation som Johanna Mercke Odeberg och Per Mercke har berättat om.

På grund av det anförda tillmåter tingsrätten målsägandenas berättelser tilltro i sådan grad att dessa bör läggas till grund för bedömningen.

Vid sådant förhållande är styrkt att Emrah Sahinbas uppsåtligen gjort sig skyldig till den åtalade gärningen. När det gäller våldet mot Jenny Fagerlön har det varit fråga om två slag som träffat henne varför det framstår som uppenbart att Emrah Sahinbas i vart fall varit likgiltig för om slag avsedda för Emma Sölvsjö i stället skulle träffa Jenny Fagerlön med smärta som följd. Någon omständighet som kunde frita Emrah Sahinbas från ansvar har inte förekommit. Han ska därför dömas för två fall av misshandel, varvid brottet mot Jenny Fagerlön kan anses ringa.

Skadestånd till Emma Sölvsjö

Emrah Sahinbas har utifrån sin inställning i ansvarsfrågan bestritt Emma Sölvsjös yrkande om skadestånd. Han har som skäligt i och för sig vitsordat 7.000 kr.

Vid ovan angiven utgång i ansvarsdelen är Emrah Sahinbas skyldig att utge skadestånd till Emma Sölvsjö. Det belopp som han därvid har att utge bör skäligen bestämmas till yrkat belopp.

Skadestånd till Jenny Fagerlön

Emrah Sahinbas har utifrån sin inställning i ansvarsfrågan bestritt Jenny Fagerlönns yrkande om skadestånd. Han har förklarat sig inte kunna vitsorda något belopp som skäligt i och för sig.

Tingsrätten finner inte att det brott som Jenny Fagerlönns utsatts för kan anses ha utgjort en så allvarlig kränkning att det berättigar till ersättning. Hennes yrkande om skadestånd kan därför inte bifallas.

Påföljd

Emrah Sahinbas är 27 år. Han förekommer i belastningsregistret under fyra avsnitt, varav tre avsnitt avser trafikförseelser och det fjärde ett kontaktförbud meddelat den 11 december 2012 avseende Emma Sölvsjö.

Tingsrätten har inhämtat personutredning och läkarintyg.

Tingsrätten finner med hänsyn till brottslighetens straffvärde och art att påföljden bör bestämmas till fängelse. Vad som framkommit om Emrah Sahinbas' personliga förhållanden föranleder inte till någon annan bedömning.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (DV 400)

Klagoskrift senast den 12 mars 2013 ställs till Svea hovrätt

Bertil Jarl

I avgörandet har deltagit rådmannen Bertil Jarl samt nämndemännen Carina Hedin Andersson, Urban Pantzar och Torgny Zetterling. Enhälligt.

Avräkningsunderlag, se domsbilaga 2

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Åklagarkammaren i Eskilstuna

Kammaråklagare Anette Lind

Ansökan om stämning

2013-01-10

Sida 1(4)
Handling 120
Ärende AM-82117-12
Handläggare 201-4

Ange dessa uppgifter vid kontakt med myndigheten

ESKILSTUNA TINGSRÄTT

Ink 2013-01-11
Akt B 3255-12
Aktbil 16

Eskilstuna tingsrätt

Box 363
631 05 ESKILSTUNA

ESKILSTUNA TINGSRÄTT
ESKILSTUNA TINGSRÄTT
Rotelgrupp 2

Ink 2013-01-11
AKT:
AKTBIL:16

TR mål: B 3255-12
Handl.: VÅLD

Tilltalad: efternamn och alla förnamn		Tilltalsnamn	Yrke/titel
1 Sahinbas, Emrah			
Personnr	Medborgare i	Telefon	Folkbehov
19850620-5056	Sverige		turkiska
Adress			
Flodins Väg 14 645 50 STRÄNGNÄS			
Offentlig försvarare/ombud			
Häge, Stefan, Kriström Advokatbyrå KB, Box 7184, 103 88 STOCKHOLM			
Fridhetsberövande m.m.			
Anhållande 2012-12-08, Häktad 2012-12-09, Häktningsbeslutet hävt 2012-12-11, Anhållande 2012-12-27, Häktad 2012-12-28			
Delgivningsuppgifter			
Häktet			

Ansvarsyrkanden m.m.

1. FÖRSÖK TILL VÅLDTÄKT (0400-K8933-12)

Målsägande

Se bilaga, underrättad genom målsägandebiträdet: Lundström, Heli, c/o Advokatbyrån Omnia AB, Storgatan 1, 3 tr, 151 72 SÖDERTÄLJE

Gärning

Emrah Sahinbas har natten den 24 mars 2012 på Norra Strandvägen i Strängnäs försökt att med våld tvinga målsäganden till samlag eller annan med samlag jämförlig sexuell handling genom att trycka ner och hålla målsäganden mot marken, lägga sig över henne, dra ner sina egna och hennes byxor och utföra samlagsliknande rörelser mot henne.

Fara för brottets fullbordan har förelegat eller varit utesluten endast på grund av tillfälliga omständigheter.

Lagrum

6 kap 1 § 1 st brottsbalken och 6 kap 15 § 1 st brottsbalken och 23 kap 1 § brottsbalken

Bevisning*Muntlig bevisning*

Förhör med tilltalade Emrah Sahinbas angående händelsen (förnekar brott).

Förhör med målsäganden angående händelsen till styrkande av gärningen.

Vittnesförhör med Hannu Gustafsson angående att målsäganden ringt till honom i samband med händelsen och vad hon berättat angående händelsen till styrkande av gärningen.

Vittnesförhör med Meri Andersen angående hennes telefonsamtal med målsäganden till styrkande av att målsäganden ringt till henne den aktuella natten till styrkande av gärningen.

Vittnesförhör med Patrik Larsen Thuresson angående hans iakttagelser av målsäganden aktuell kväll till styrkande av att han varit tillsammans med målsäganden den aktuella kvällen, att de lämnat restauragen tillsammans och att målsäganden sedan lämnat platsen ensam.

Vittnesförhör med polismannen Ulrika Fagerlind angående hennes iakttagelser av målsäganden den aktuella natten till styrkande av vad målsäganden berättat om händelsen, målsägandens sinnesstämning, att målsäganden haft ett mindre rivsår och att hon haft gräs i håret.

Skriftlig bevisning

Sakkunnigutlåtande från SKL, fuprot. s. 80 – 86, till styrkande av att det funnits spermabesudlingar på målsägandens kläder.

Träffrapport, fuprot. s. 87, till styrkande av att spermabesudlingarna kommit från Emrah Sahinbas.

Fotografier utvisande målsäganden, fuprot. s. 5 – 18.

2. OFREDANDE (0400-K20669-12)Målsägande

Sölvsjö, Emma, underrättas om åtalet

Målsägandebiträde: Lundström, Heli, c/o Advokatbyrån Omnia AB, Storgatan 1, 3 tr, 151 72 SÖDERTÄLJE

Gärning

Emrath Sahinbas har den 27 juni 2012 på Lagmansgatan i Strängnäs handgripligen antastat och ofredat Emma Sölvsjö genom att knuffa henne, dra i hennes kläder och ställa sig på hennes fötter.

Lagrum

4 kap 7 § brottsbalken

Bevisning*Muntlig bevisning*

Förhör med tilltalade Emrah Sahinbas angående händelsen (förnekar brott).

Förhör med målsäganden Emma Sölvsjö angående händelsen till styrkande av att och hur Emrah Sahinbas ofredat henne.

Vittnesförhör med Teres Hellberg angående hennes iakttagelser till styrkande av att Emrah Sahinbas hållit i Emma Sölvsjö och att Emma Sölvsjö uttalat att han skulle släppa henne.

3. MISSHANDEL, RINGA BROTT , MISSHANDEL (0400-K41197-12)Målsägande

Fagerlönn, Jenny, underrättas

Sölvsjö, Emma, underrättas om åtalet

Målsägandebiträde: Lundström, Heli, c/o Advokatbyrån Omnia AB, Storgatan 1, 3 tr, 151 72 SÖDERTÄLJE

Gärning

Emrah Sahinbas har den 7 december 2012 på Katarinavägen i Stockholm uppsåtligen tillfogat Emma Sölvsjö smärta och rodnader genom att knuffa henne, tilldela henne slag i huvudet och dra henne i håret.

Emrah Sahinbas har den vid samma tillfälle på Katarinavägen i Stockholm uppsåtligen tillfogat Jenny Fagerlönn smärta genom att tilldela henne slag på axeln.

Lagrum

3 kap 5 § brottsbalken

Bevisning*Muntlig bevisning*

Förhör med tilltalade Emrah Sahinbas angående händelsen (förnekar brott).

Förhör med målsäganden Emma Sölvsjö angående händelsen till styrkande av att och hur Emrah Sahinbas utövade våld mot henne, vilka skador misshandeln medfört och att Emrah Sahinbas riktat slag mot Jenny Fagerlönn.

Förhör med målsäganden Jenny Fagerlönn angående händelsen till styrkande av att och hur Emrah Sahinbas utövade våld mot henne, vilka skador misshandeln medfört samt att och hur Emrah Sahinbas utövade våld mot Emma Sölvsjö.

Vittnesförhör med Johanna Mercke Odeberg angående hennes iakttagelser av händelsen till styrkande av att och hur Emrah Sahinbas utövade våld mot Emma Sölvsjö vid det aktuella tillfället.

Vittnesförhör med Per Mercke angående hans iakttagelser av händelsen till styrkande av att och hur Emrah Sahinbas utövade våld mot Emma Sölvsjö.

Skriftlig bevisning

Fotografier utvisande målsäganden Emma Sölvsjö, fuprot. s. 13 – 15.

Handläggning

Beräknad tidsåtgång för förhandlingen 1,5 dagar.

Anette Lind

ESKILSTUNA TINGSRÄTT
Rotelgrupp 2

AVRÄKNINGSUNDERLAG

2013-02-19
Eskilstuna

Mål nr B 3255-12

ESKILSTUNA TINGSRÄTT
Rotelgrupp 2

INKOM: 2013-02-19
MÅLNR: B 3255-12
AKTBIL: 68

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 850620-5056	Datum för dom/beslut 2013-02-19
Efternamn Sahinbas	Förnamn Emrah

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av straffid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av slutna ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

Datum	Datum
2012-12-08	2012-12-11
2012-12-27	2013-01-23

Särskild anteckning

- Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av straffid m.m.).

Särskild upplysning till kriminalvården m.fl. myndigheter

- Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

.....
Underskrift
BERTIL JARL

Postadress
Box 363
631 05 Eskilstuna

Besöksadress
Rademachergatan 8

Telefon
016-16 68 00
E-post: eskilstuna.tingsratt@dom.se

Telefax
016-12 36 20

Expeditionstid
måndag - fredag
08:00-16:00

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,

5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt
6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud. Till överklagandet ska bifogas lika många kopior av skrivelsen som det finns motparter i målet. Har inte klaganden bifogat tillräckligt antal kopior, framställs de kopior som behövs på klagandens bekostnad. Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.